

РЕШЕНИЕ

№ 7135

гр. София, 21.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 26.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **11070** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба от Н. А. В. с дрес за кореспонденция: [населено място], Столична община, [улица], № 003, чрез Адвокат Х. Р. от САК с адрес за кореспонденция; [населено място], ул.

Искър № 8, ет. 5, срещу Национална агенция за приходите с адрес в [населено място], [улица], с обща цена на иска 25 268 лева, представляваща имуществени вреди причинени от противоправно бездействие на НАП да впише своевременно искането на жалбоподателя с вх. № 04-94-Н-25/13.02.2023 г. по чл. 10г от Закона за хазарта.

Претендира се и законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба до окончателното изплащане на сумата и направените по делото разноски - държавна такса и адвокатско възнаграждение.

В обстоятелствената част на исковата молба се излага твърдения за конкретни дати, на които е бил допуснат до онлайн залози и е залагал, въпреки вписването му от НАП, в подкрепа на основателността на искането, депозира заявление за вписване в регистъра по чл. 10г от Закона за хазарта, като датата на заявлението е 13.02.2023 год. Счита, че с подаване на заявлението най-късно в рамките на 1 ден е трябвало да бъде вписан в регистъра и достъпът му да бъде ограничен. Твърди наличието на незаконосъобразно бездействие на НАП на нейния изпълнителен директор, във връзка със задължението по чл. 17, ал. 1, т. 9 от Закон за хазарта.

В съдебно заседание ищецът Н. А. В., чрез адв. Х. Р. – редовно призован, се представлява от адв. Х. и адв. М.-А., преупълномощени от адв. Р.. Адвокат Х. – поддържа исковата молба, заявява, че

доверителят му е предявил молба за вписване в регистъра на уязвимите лица, съгласно чл.10, ал.3 от Закона за хазарта. Моли за срок за писмени бележки. Претендира разноски, за което представя списък с разноски.

Ответникът – редовно призован, се представлява от юрк. Й.. Юркисконсулт Й. иска съдът да отхвърли исковата молба като неоснователна и недоказана. Претендира юркисконсултско възнаграждение. Моли за срок писмени бележки. Прави възражение за прекомерност.

СГП – редовно уведомена, явява се прокурор Р.. Прокурорът счита, че исковата молба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства от фактическа страна, намира за установено следното:

Не се спори по делото, че ищецът Н. А. В. е подал декларация до НАП - искане с вх. № 04-94-Н-25/13.02.23 г. до изпълнителния директор на НАП, на основание чл. 10 г ал. 3 от Закона за хазарта-да бъде вписан в Регистъра на уязвимите лица.

На 14.02.2025 год. се регистрирал в сайта на онлайн казино “Бетано” и “Уинбет” като депозирал и сумата от 3650 лева с дебитната си картата издадена от “У. Б.”.

На 15.02. 2025 год. депозирал сумата от 2650 лева в казино “А.”, "Бетано", “Телематик ИнтерактивБг” с дебитната си картата издадена от “У. Б.”.

На 16.02.2025 год. депозирал сумата от 3500 лева в онлайн казино “Бетано”, “Бет 365”, “Инбет” с дебитната си картата издадена от “У. Б.”.

На 17.02.2025 год. депозирал сумата от 900 лева в онлайн казино “Инбет”, "Телематик ИнтерактивБг” с дебитната си картата издадена от “У. Б.”.

На 20.02.2025 год. депозирал сумата 1700 лева в онлайн казино “Бет 365”, “Уинбет”, с дебитната си картата издадена от “У. Б.”.

На 21.02.2025 год. депозирал сумата от 4308 лева в онлайн казино “Бет 365”, “Телематик ИнтерактивБг”,”Инбет”с дебитната си картата издадена от “У. Б.”.

На 22.02.2025 год. депозирал сумата от 3160 лева в онлайн казино “Бетано”, “Уинбет”, с дебитната си картата издадена от “У. Б.”.

На 23.02.2025 год. депозирал сумата от 3500 лева в онлайн казино “Уинбет”, “8888.бг”, “Телематик ИнтерактивБг” с дебитната си картата издадена от “У. Б.”.

На 24.02.2025 год. депозирал 400 лева в онлайн казино “8888.бг”с дебитната си картата издадена от “У. Б.”.

На 27.02.2025 год. депозирал 1500 лева в онлайн казино “Бет365”с дебитната си картата издадена от “У. Б.” с IBAN [банкова сметка].

С оглед на гореизложеното, счита че НАП е осъществила противоправно деяние, изразяващо се в бездействие, поради несвоевременно му вписване в нарочния регистър съобразно подаденото от ищеца искане. Бездействието продължило необосновано дълъг период от време от 13.02.2023г. до 24.02.2023 г.

Счита, че това забавяне е необосновано и противоправно, поради характера на действието и поради чувствително и важно значение на факта за вписване на заявлението. Разпоредбата на чл.10г от Закона за хазарта обръщала внимание, че в заявлението за вписване в регистъра съществувало поле за начална дата на вписване, в регистъра съществувало поле за начална дата на вписване в регистъра, от която следвало да бъде блокиран достъпа до хазарт.

Като безспорно установено по делото съдът приема, че на цитираните дати ищецът е посетил интернет пространството, на интернет адресите се е регистрирал и е изиграл цитираните суми.

При така изложените фактически данни, които се подкрепят от приложените по делото писмени доказателства съдът приема от правна страна следното:

Претенцията на ищеца е за присъждането на обезщетение за имуществени вреди причинени му от бездействие на ответника изразяващо се в бездействие и неизпълнение задължението на изпълнителния директор на НАП да разпорежи своевременно вписване на искането на жалбоподателя с вх. №04-94-Н-25/13.02.2023 г. по чл. 10г от Закона за хазарта.

Съгласно чл. 203, ал. 1 от АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица.

Съгласно чл. 16 от Закон за хазарта Държавният надзор в областта на хазарта и свързаните с хазарт дейности се осъществява от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

В ал. 6 от чл. 17 ЗХ е регламентирано, че актовете по ал. 1, т. 9 се публикуват на интернет страницата на Националната агенция за приходите в деня на издаването им. Лицата, за които тези актове се отнасят, се смятат уведомени в деня на публикуването. Ако в тридневен срок от публикуването лицето не преустанови нарушението, изпълнителният директор на Националната агенция за приходите подава искане до председателя на Софийския районен съд да постанови всички предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да спрат достъпа до тези интернет страници. Председателят на Софийския районен съд или оправомощен от него заместник-председател се произнася по искането в срок до 72 часа от постъпването му. Издаденото от съда разпореждане се публикува на интернет страницата на агенцията в деня на получаването му. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да спрат достъпа до съответните интернет страници в срок до 24 часа от публикуване на разпореждането на съда.

Съгласно чл. 10в. ал. (1) ЗХ За да се намалят или избегнат потенциални негативни икономически, социални и личностни последици за уязвими лица и техните близки, се прилагат мерки за защита, които имат за цел забрана или недопускане до участие в хазартни игри. В ал. 2 е посочено кои са уязвимите лица: 1. малолетните и непълнолетните; 2. лицата, поставени под пълно или ограничено запрещение; 3. всяко лице, което смята, че има проблем с хазарта; 4. лицата, чието социално положение и/или равнище на доходи може да ги направи по-податливи към участие в хазартни игри и развиване на хазартна зависимост.

В ал. 3 е предвидено, че Лицата по ал. 2, т. 3 и 4 може да поискат да не бъдат допускани до участие в хазартни игри, организирани от лицата по чл. 4, ал. 1, т. 1, 4 и 5, и до участие в хазартни игри, организирани онлайн.

Именно за тази група уязвими лица е регламентирано в чл. 10г, ал. 1 от ЗХ Националната агенция за приходите да създава и поддържа регистър на лицата по чл. 10в, ал. 3. Вписването в регистъра е по молба на лицето.

По силата на чл. 10д, ал. 1 Националната агенция за приходите уведомява организаторите на хазартни игри за лицата, включени в регистъра по чл. 10 г, ал. 1.

В настоящия казус не се спори, че ищецът е уязвимо лице включено по негова молба в регистъра по чл. 10г ал. 1 от ЗХ. Като въпреки вписването му в регистъра, той твърди, че е играл хазартни игри чрез преводи на означените суми общо в размер на 25 268 лева на посочените в исковата молба казина.

В случая трябва да се изследва въпросът изпълнил ли е задължението си изпълнителният директор на НАП по ЗХ.

От събраните по делото доказателства се установява, че ищецът е бил вписан в регистъра на уязвимите лица на 22.02.2023 г., едва 9 дни след посочената от него дата 13.02.2023 г., по чл. 10г, ал. 3 от Закона за хазарта (ЗХ), в 19:19 часа, в регистъра на уязвимите лица и според българското

законодателство не следва да бъде допускан до участие в хазартни игри от организаторите на такива. В закон за хазарта не е посочен срок, в който НАП има задължение да впише лицето, подало заявление по чл. 10 г от ЗХ и в случая не е нарушен предвиденият за вписване в регистъра по чл. 10г ЗХ „разумен срок“ по смисъла на принципа вменен с разпоредбата на чл. 11 АПК - за бързина и процесуална икономия. Разумният срок е този, който законът е предвидил за съответното действие - по АПК това е срокът по чл. 57, който в общия случай е 14 дни от датата на започване на производството. Разпоредбата на чл. 57 АПК сочи, че сроковете за издаване на административния акт по чл. 57 от АПК са инструктивни и издаване на административен акт след изтичането им не оказва влияние върху действителността им, тъй като няма законова разпоредба ограничаваща компетентността на административния орган само в срока по чл. 57 от АПК.

Налице е възможност за достъп от ОХИ и извършване на проверка за налични вписвания в регистъра по чл. 10г от ЗХ, като видно от приложено Писмо с изх. № 70-30-1993#2/19.12.2025 г. от директора на дирекция „Информационни системи и електронно управление“ (ИСЕУ) при ЦУ на НАП, „През електронната услуга (ЕУ) и приложно-програмния интерфейс (API) „Предоставяне на справка за уязвимите лица от регистъра по чл. 10г, ал. 1 от Закона за хазарта, за периода от 14.02.2023 г. до 27.02.2023 г. има извършени 85 проверки за лицето Н. В., на 5 от които сървърът на НАП е върнал отговор, че лицето е вписано в регистъра “. В настоящия случай хазартния оператор е допуснал лицето до евентуална игра в казиното, след вписването му на 22.02.2023 г. и отговорността за евентуални вреди не следва да се възлага на НАП. Администрацията е извършила вписване в регистъра 9 дни след подаване на искането в предвидения 14 дневен срок.

В конкретния случай не са изпълнени нормативно регламентирани кумулативни предпоставки от правопораждащия фактически състав за възникване правото на обезщетение за претърпени вреди, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ по предвидения специален ред, в исково производство по чл. 203 и сл. от АПК по отношение на претендирани вреди. За приложението на ЗОДОВ не се прави преценка на основата на вида на незаконосъобразния акт, а на основата на понятията “административна дейност“ и „дейност на правозащитните органи“- арг. от чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. В производството по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ върху ищеца лежи доказателствената тежест и той, при условията на пълно и главно доказване, следва да установи по безспорен и категоричен начин наличието на твърдените в исквата молба обстоятелства и факти. Предвид изложеното в исквата молба й събраните доказателства, това не е сторено.

Незаконосъобразно бездействие не е налице, тъй като НАП е изпълнила вменените й задължения в производството по вписване на лицето в регистъра, в което законодателя не е поставил срок, а ищецът не доказва, че са настъпили реални вреди.

Въз основа на събраните доказателства по делото, съдът счита, че вреда на първо място не е доказана, а още повече същата да е пряка и непосредствена последица от твърдяното бездействие на административния орган, тъй като такова в действителност липсва.

Съгласно 51 от Заключителните разпоредби на ЗОДОВ, който е специален закон в производството за обезщетение, за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на гражданските закони. В исковото производство тежестта да докаже със съответните допустими доказателствени средства претенцията си за обезщетение за претендираните вреди е изцяло в тежест на ищеца, каквито доказателства в случая не са представени, нито са ангажирани.

В случая кумулативно необходимите предпоставки за ангажиране на предвидената в закона отговорност за вреди, не са налице. Незаконосъобразно бездействие не е налице. Ответникът е извършила необходимите действия по вписване на лицето в регистъра. Липсата на първата предпоставка от релевантната норма на чл. 1 от ЗОДОВ, представлява самостоятелно основание

за отхвърляне на иска. В този смисъл е Решение № 8965 от 02.08.2021 г. по адм. д. № 1759 / 2020 на Върховния административен съд.

Бездействие при или по повод извършване на административна дейност не е допуснато от страна на администрацията. Полученото заявление е разгледано от компетентните органи своевременно, за което законът не вмениява преклузивен/императивен срок.

Реално настъпили вреди от бездействия, които се репарират по ЗОДОВ, не са доказани от ищеца. Основанието за превеждане на претендираните суми не е доказано.

Не се доказва, защо са преведени сумите, за евентуален залог, или са преведени на друго лице. По делото не са предоставени годни доказателства, които да подкрепят твърденията в иска. Липсват официални извлечения от банковите сметки на ищеца, с подпис и печат от банката. Не са представени доказателства, по кои сметки са превеждани суми, кога се е случвало това, чия собственост са тези сметки и ако действително такива суми са превеждани от В., до посочените казина, да се представят доказателства за реални залози на тези суми, след което да се докаже, че същите са изгубени. Собствеността на сметките е важна, за да се установи дали парите са преведени точно на тези места, за които се твърди в исковата молба, дали са заложили, на следващо място, какъв е бил залогът на конкретната игра, каква е била тя и най-вече какъв е бил резултатът, загуба или печалба, не се доказва по категоричен начин, че са извършвани залагания и загуба на средства от В., а от там и наличието на вреди. Единствено от извършените преводи, без дори да е ясно до кого са стигнали тези средства, не може да се направи заключение, че ищецът е загубил сумите.

Съдът счита, че размерът на преведените парични средства е недоказан от приложените таблици. Причинната връзка е в зависимост, при която актът, действието или бездействието на административния орган е предпоставка за настъпването на вредата и тя е следствие на негов конкретен акт, действие или бездействие, отменени, като незаконосъобразни. Отменен акт, действие или бездействие са условията, които предизвикват настъпването на отрицателната последица в сферата на увреденото лице. Те са условието, без което вредата не би настъпила. Но освен това е нужно вредата да следва обективно, необходимо и закономерно да произтича от отмененият акт, действие или бездействие, както и да не бъде негово случайно следствие. В случая, за да има причинна връзка вредата трябва да бъде адекватна последица на непозволеното увреждане- Решение № 6977 от 12.07.2022 г. по адм. д. № 2263/2022 г. на Върховен административен съд.

Предвид изложеното съдът намира, че липсва осъществено бездействие от изпълнителния директор на НАП изразяващо се в неизпълнение на вменените му задължения по ЗХ.

За да бъде ангажирана отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва да е осъществен следния фактически състав: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилния вредоносен резултат. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Основателни са доводите на ответника, че в конкретния случай не са изпълнени

нормативно регламентирани кумулативни предпоставки от правопораждащия фактически състав за възникване правото на обезщетение за претърпени вреди, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ по предвидения специален ред, в исково производство по чл. 203 и сл. от АПК. В производството по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ върху ищеца лежи доказателствената тежест и той, при условията на пълно и главно доказване, следва да установи по безспорен и категоричен начин наличието на твърдените в исковата молба обстоятелства и факти. В случая незаконосъобразно бездействие не е налице. Изп. директор на НАП е извършил необходимите действия по реализация на контролните си функции, в съответствие с необходимостта от технологично време, за обработване на полученото уведомление от лицето и след дължимата преценка. Бездействие при или по повод извършване на административна дейност не е допусната от страна на администрацията. Полученото уведомление е разгледано от компетентните органи своевременно, за което законът не вмениява преклузивен или императивен срок. В случая липсата на първата предпоставка от релевантната норма на чл. 1 от ЗОДОВ, представлява достатъчно и самостоятелно основание за отхвърляне на иска.

Съдът намира, че отсъства като безспорно доказана и на пряка и непосредствена причинна връзка между твърдения незаконосъобразен административен акт - бездействие и вредоносен резултат. Незаконосъобразното бездействие следва да е условието, без което вредата не би настъпила.

Друг е въпросът защо след издаването им достъпът е бил възможен, и чия е отговорността за това. Вредата да следва обективно, необходимо и закономерно да произтича от отменения акт, действие или бездействие, както и да не бъде негово случайно следствие, т. е. за да има причинна връзка, вредата трябва да бъде адекватна последица на непозволеното увреждане. В настоящия случай като вреда се претендират единствено преведени парични средства от ищеца при организатори на хазартни игри, но не и вреди, които произтичат пряко от твърдяното бездействие на административния орган. В случая твърдяните вреди са опосредени от действията на ищеца.

По изложените съображения предявеният иск от Н. А. В. срещу НАП следва да бъде отхвърлен като неоснователен, което обуславя и неоснователност на акцесорния иск за претендирана лихва.

При този изход на делото и във връзка с чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ ищецът следва да заплати на ответника за разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 24 от НПП сумата 150 лв.

Водим от изложеното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск от Н.-А. В., ЕГН [ЕГН] с адрес за кореспонденция: [населено място],

Столична община, [улица], № 003, срещу Национална агенция за приходите с адрес в [населено място], [улица], с обща цена на иска 25 268 лева, представляваща имуществени вреди причинени от противоправно бездействие на НАП, да впише своевременно искането на жалбоподателя с вх. № 04-94-Н-25/13.02.2023 г. по чл. 10г от Закона за хазарта.

Осъжда Н.-А. В. ЕГН [ЕГН] с адрес за кореспонденция: [населено място], Столична община, [улица], № 003, да заплати на Национална агенция за приходите за юрисконсултско възнаграждение сумата 150 лв.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщението на страните пред ВАС.